

Miljøministeriet
Att.: Fuldmægtig Bettina Helle Jensen
Departementets ledelsessekretariat
EU-koordinationen

29. november 2007
UHa

Deres sagsnr.:
J.nr. DEP-340-00001

Høring vedr. forslag til Kommissionens forordning om gebyrer og afgifter til det Europæiske Kemikalieagentur

DI har om eftermiddagen den 28. november 2007 med e-mail modtaget rammenotat om ovennævnte forslag til EU-specialudvalget vedr. miljø med anmodning om eventuelle bemærkninger senest den 30. november 2007 kl. 12.00. Den 29. november 2007 modtog DI derefter selve forslaget, som ikke tidligere har været sendt i høring, samt et af Kommissionen udarbejdet notat om *Principles applied and assumptions made in establishing the draft Regulation on Fees and Charges payable to ECHA*, dateret 12. november 2007.

Indledningsvis vil DI udtrykke, at denne høringsprocedure er helt uacceptabel. Der er alt for kort tid til at vurdere den fremsendte dokumentation og slet ingen tid til at konsultere DI's medlemsvirksomheder, som skal bære omkostningerne til registrering m.v. Samtidig undrer DI sig over, at forslaget, som medlemsstaterne modtog 16. november 2007, ikke blev sendt i høring, ligesom tidligere udgaver af forslaget heller ikke har været sendt i høring.

Konsekvensen må efter DI's opfattelse være, at Danmark må modsætte sig en afstemning om forslaget den 10. december. Ifølge REACH forordningen (nr. 1907/2006), artikel 74, stk. 1 skal Kommissionsforordningen vedtages senest 1. juni 2008, så der skulle være tid til en udsættelse. DI henviser desuden til, at BusinessEurope har bedt Kommissionen om at sætte forslaget på dagsordenen for CA mødet den 19. og 20. december 2007, hvor både medlemsstaterne og andre interessenter er til stede.

I rammenotatet er der nogle korte overvejelser om de økonomiske konsekvenser for danske virksomheder. Ud fra en gennemsnitsbetragtning i forhold til resten af EU anslås et samlet gebyrbeløb for Danmark på 76 mill. kr. i 14-års perioden til 2021 med en bemærkning om, at de faktiske ge-

byruder sandsynligvis er lavere, fordi Danmark har relativt lille kemisk industri. Det er der også en del andre EU lande, der har, og DI finder, at dette giver et misvisende billede af udgifterne for REACH for danske virksomheder. Også fordi det ikke kun er den kemiske industri, der skal bære gebyruderne, men i høj grad mange små og mellemstore brugervirksomheder, som importerer stoffer og kemiske produkter fra lande uden for EU. Det viser f.eks. den svenske NUTEK undersøgelse, der blev lavet tidligt under forhandlingerne om REACH. Man skal også tage i betragtning, at udgifterne vil fordele sig meget forskelligt på virksomhederne, således at nogle virksomheder vil blive ramt hårdt. Endelig bør udgifterne til registrering perspektiveres, så det fremgår, at der er store omkostninger for virksomhederne ved REACH ud over gebyrer og afgifter.

Et hovedklagepunkt er den manglende gennemsigtighed. Virksomhederne er ikke imod gebyrer som sådan og heller ikke imod hovedprincipperne i gebyrstrukturen. Man er imidlertid imod at skulle betale betydelige beløb til en "blackbox", hvor det ikke er tilstrækkeligt belyst, hvad man får for pengene. En dansk virksomhed, som nu beregner forventede registreringsudgifter til et beløb, som er 2½ gange det beløb, som man beregnede i januar 2007 på basis af de da tilgængelige gebyrestimer, må naturligvis stille spørgsmål til, hvad man får for pengene og hvorfor, udgifterne bliver så meget større. Svaret kan ikke kun gives med rabatten til de små virksomheder, som i absolutte tal kommer til at betale omtrent det samme eller lidt mere end forventet i januar 2007.

I Kommissionens notat af 12. november 2007 er der gjort rede for en del af baggrunden og forskellen mellem situationen ved vedtagelsen af REACH, hvor der samtidig blev accepteret en "REACH - Revised Legislative Financial Statement"(RLFS). Det fremgår af Kommissionens notat, at gebyrindtægterne ifølge RFLS dækkede 50,9 % (muligvis en regnefejl, da rammenotatet angiver tallet 59 %) af de estimerede omkostninger, mens gebyrindtægterne ifølge det foreliggende forordningsforslag vil dække 67,4 % af omkostningerne. DI er uforstående overfor, at man vil gå ud over det politisk accepterede niveau for gebyrfinansieringen.

Der mangler i forordningsforslaget regler for tilbagebetaling af for meget betalt gebyr, hvis det skulle vise sig, at satserne er for højt sat. Der mangler også principperne for refusion til medlemsstaterne. Det er en uheldig situation, at det skal fastlægges af bestyrelsen for Agenturet, da det er med til at øge uigennemsigtheden af hele systemet.

Reglerne i forslaget indebærer ikke, at man for ét stof har én registrering og ét gebyr. Det indebærer blandt andet, at de europæiske virksomheder får forværret deres konkurrencemæssige situation, hvis et land som f.eks. Kina opretter en enerepræsentation, der kan tage sig af alle registreringer af stoffer importeret til EU fra Kina. Det forlyder, at Kina vil oprette en sådan repræsentation i Helsingfors.

Ved bedømmelsen af forslaget må det desuden tages med i betragtning, at der endnu på væsentlige punkter hersker usikkerhed om definitioner i relation til REACH. Det er ikke uvæsentligt for danske virksomheders omkostninger, om f.eks. stålplader bliver anset for at være artikler eller kemiske produkter. Der er mindst 50 og måske op til 130 danske virksomheder, der importerer rustfri stålråvarer fra lande uden for EU. Der er mange danske virksomheder, også inden for detailhandlen, der importerer varer, hvor de vil få en uventet registreringsforpligtelse og de dermed følgende gebyrudgifter. Yderligere er der usikkerhed om definitionen på legale enheder. Der er heller ikke enighed herom blandt medlemslandene, og det kan få konsekvenser for virksomhederne gebyrudgifter.

DI har hæftet sig ved, at der i de fleste tilfælde tales om gebyrer, mens at der på nogle områder er tale om afgifter. I dansk lovgivning er en afgift en skat, og DI undrer sig over, om EU kan agere på dette område i forhold til Danmark. I den forbindelse finder DI det påfaldende, at der for PPORD undtagelser er fastlagt et gebyr, mens der for forlængelse af undtagelserne er fastlagt en afgift, som er dobbelt så stor. Arbejdsbyrden i forbindelse med en forlængelse må dog være mindre end for behandling af undtagelsen i første omgang.

Afgifterne for forlængelse af en godkendelse er af samme, betydelige størrelse som gebyret for behandling af den oprindelige ansøgning. Det smager af strafgebyr, idet arbejdsbyrden må være mindre. Det er yderligere urimeligt, idet der må være en socioøkonomisk analyse, som godtgør nytten af den pågældende anvendelse.

Ligeledes finder DI, at de gebyrstørrelser, der er foreslået for oplysninger, der ønskes holdt fortrolige, er uden proportionalitet mod den forventede arbejdsbyrde. Det forekommer ikke rimeligt, at man først holder oplysningerne fortrolige fra den dato, hvor Agenturet har modtaget betaling.

Endelig er det svært at gennemskue, om der er et problem, hvis der sker en tonnagesforøgelse for mellemprodukter. Det kan se ud som om, de foreslåede regler er formuleret sådan, at det kommer til at indebære, at man skal betale gebyr som for en almindelig registrering af et kemisk stof. Det kan ikke være meningen og må i givet fald rettes.

Dette er de bemærkninger, som DI har kunnet samle under de givne omstændigheder. For DI er det især vigtigt, at der ikke stemmes om forslaget den 10. december, således at der kan blive mulighed for en nærmere belysning af forslaget på CA mødet og således, at virksomhederne får tid til at forholde sig til forslaget.

Med venlig hilsen
Ulla Hansen Telcs